

עת"א 16486/12/17 - יהודה אדרי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 16486-12-17 אדרי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	יהודה אדרי (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר מרצה מאסר למשך 7 שנים ושמונה חודשים לאחר שהורשע בביצוע עבירות שבל"ר ונטישה באותו מקום, זיוף או השחתת דרכון, הפרת הוראה חוקית, שימוש במסמך מזויף, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, שוד מזויין, קשירת קשר לפשע והפעלת מאסר על תנאי, את מאסרו הוא מרצה מיום 18.1.2016, זהו מאסרו השני והוא מסווג לקטגוריה ב1.

העותר מלין על נטילת רמקולים ומגבר על ידי המשיב שעה שאלה נתפסו במהלך חיפוש בחדרו השייכים לו ולא הושבו לו.

המקור החוקי:

בכתב התשובה נטען על ידי המשיב כי החזקת רמקולים ומגבר על ידי אסירים אסורה הן בהתאם לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 בה נקבע כי "לא יחזיק אסיר חפץ אסור". חפץ אסור מוגדר כ"חפץ שפקודה זו או התקנות אינן מתירות הכנסתו לבית הסוהר, הוצאתו מבית הסוהר או החזקתו בידי אסיר..."

תקנה 37(א) לתקנות בתי הסוהר התשל"ח-1978 קובעת כי אסיר לא יחזיק ברשותו מסמכים, כספים או חפצים אחרים **למעט** תלבושת או מצרכים לגיהות אישית, מצרכים שקנה בקנטינה, מכתבים ודברי דואר או חפצים אישיים שהחזקתם הותרה לאסיר בידי מנהל בית הסוהר.

בהתאם נקבע בפקודת הנציבות 04.33.00 "החזקת ושינוע פריטי ציוד של אסירים" כי החזקת ציוד היא בבחינת טובת הנאה ואינה זכות קנויה לאסיר.

בנספח א' לפקודת הנציבות נקבעו פרטי הציוד המותרים בהחזקה כשרמקולים ומגבר אינם נמנים על אלה המותרים בהחזקה וחלופה לאלה מצויה באישור החזקה של אוזניות אישיות.

זאת ועוד. בסעיף 4(ב) נקבע כי "ציוד שהותר בהחזקה ושאחר כך הפך להיות אסור בהחזקה, יוצא מהתא ויועבר לידי משפחת האסיר או לידי מיופה כוח מטעמו..." ובסעיף 4(י"ג) נקבע כי ועדת תנאי מחיה תהא מוסמכת להתיר רכישה של מוצר אשר אינו מופיע בפקודה לאחר שתועבר בקשה על ידי היחידה לוועדה לתנאי מחיה אשר תדון בבקשה ותיתן החלטתה.

לבסוף, סעיף 11(י"א) לפקודה קובע כי "שינוי ברשימת החפצים האישיים המותרים להחזקה הינו בסמכות וועדת תנאי מחיה".

הרקע העובדתי:

ביום 21.5.2015 החליטה וועדת תנאי מחיה לבטל את ההיתר שניתן להחזקת רמקולים וכתחליף נקבע כי שב"ס יספק אוזניות למי שרכש רמקולים במרכז המכר. כן הוחלט להוציא את הרמקולים שנרכשו ולהעבירם לידי המשפחות, וזאת לאור עמדת חטיבת הביטחון במלחמתה למניעת הברחה והסלקה של חפצים אסורים, דבר שאינו מאפשר חיפוש אפקטיבי על ידי הסוהרים ומצריך פירוק הרמקולים, לאחר שנמצאו ברמקולים סמים, דוקרנים ועוד וכשהרמקולים עלולים לשמש להסוואת וטשטוש רעש הנגרם אגב ניסיונות בריחה, ניסור, אירועים אלימים וכיו"ב.

כן הוחלט במסגרת מספר עתירות שהוגשו לבית המשפט להתיר לאסירים שהחזיקו בעבר ברמקולים במשך תקופה ממושכת להמשיך להחזיקם כשכל מקרה יבחן לגופו.

טענות ב"כ העותר:

לטענת ב"כ העותר, העותר החל לרצות מאסרו ביום 18.1.16, 8 חודשים אחרי החלטה זו ומאז הרמקולים היו ברשותו ועד היום שנלקחו ממנו ביום 1.10.17, כך שהיו מעל לשנה וחצי ברשותו.

אם וועדת תנאי המחיה החליטה את שהחליטה ביום 21.5.15 היה מצופה ששב"ס יעשה "מבצע נקיין רמקולים" אלא שהתברר שאסירים עדיין החזיקו ועדיין מחזיקים עד היום ברמקולים. באשר לטענה כי הרמקולים לא נרכשו בקנטינה הרי שבעת"א 48866-03-17, קבע כב' השופט יקואל כי אינו סבור שהחלטות ביהמ"ש התבססו בעיקרן על כך שמדובר ברמקולים שנרכשו באמצעות מרכז המכר של המשיב.

ב"כ העותר הפנתה להחלטות בהן כב' השופטת רגיניאנו וכבוד השופט יקואל החזירו רמקולים לאסירים לאחר שהתברר כי אלה החזיקו בהם תקופה, נערכו חיפושים בתקופה זו, הרמקולים לא נלקחו ולא נטענה כל טענה כנגד החזקתם.

באשר לסוגיית הבטחון טענה ב"כ העותר כי מיום תחילת מאסרו של העותר ועד לקיחת הרמקולים, לא נטענה כל טענה הנוגעת לבטחון. העותר הינו אסיר עבודה ואם היתה טענת בטחון לגביו הוא לא היה יוצא לעבודה.

את הרמקולים והמגבר קיבל העותר מאסיר שהשתחרר, אלה היו בשימוש של אותו אסיר למעלה מ- 5 שנים ואף פעם לא ניטלו ממנו.

טענות ב"כ המשיב:

ב"כ המשיב טענה כי על פי הפקודה ברור שחל איסור על החזקת רמקולים, קל וחומר על החזקת מגבר.

העותר הגיע לבית סוהר אילון מבית הסוהר הדריס, לטענתו עם הרמקולים. בכל יום שב"ס נדרש לערוך חיפושים כאלה ואחרים מאחר והאסירים מחזיקים בפריטים שאסור להחזיקם, בדמות סמים, חפצים חדים ורמקולים והעובדה שאסיר מחזיק חפץ אסור להחזקה שלא נתפס בתקופה מסוימת אין משמעה שיש לאפשר לו להמשיך להחזיק בחפץ האסור.

העותר לא הוכיח, כפי שטען, שהוא רכש את הרמקולים במרכז המכר.

לעניין הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ העותר טענה ב"כ המשיב כי דובר במי שהחזיקו את הרמקולים שנים ארוכות ולא היתה מחלוקת לגבי מקור רכישתם. העותר לא הוכיח את מקור רכישתם ולא הוכיח שהם שייכים לו ושהחזיק אותם עשרות בשנים.

דין והכרעה:

בעת"א 48866-03-17 **נמארה נ' שב"ס** קבע כבוד השופט יקואל כי יש להשיב את הרמקולים לעותר אשר החזיק בהם במשך 8 שנים.

בעת"א 47954-01-16 **בני סלע נ' שב"ס** קבעה כבוד השופטת רג'יניאנו כי יש להשיב לעותר את הרמקולים לאחר שהחזיק בהם למעלה מעשר שנים.

בעת"א 28343-04-17 **קוריש נ' שב"ס** קבעה כבוד השופטת רג'יניאנו כי יש להשיב לעותר את הרמקולים שנלקחו ממנו, אותם הוא רכש במרכז המכר והחזיק בהם למעלה משלוש שנים.

כך גם בעת"א 29369-03-16 **ויסאם סעד נ' שב"ס** בו החזיק העותר ברמקולים שנרכשו באמצעות המשיב תקופה העולה על שש שנים ובעת"א 65481-03-16 **שמלצר נ' שב"ס** שם היו הרמקולים ברשות העותר למעלה מחמש וחצי שנים.

מנגד הוצגה על ידי ב"כ המשיב החלטת כבוד השופט משניות (מחוזי ב"ש) בעת"א 71795-11-17 **אבי אשכנזי נ' שב"ס** אשר דחה עתירת העותר להשיב לו מפזר חום שרכש במרכז המכר ונקלח ממנו לאחר שוועדת תנאי המחיה החליטה שלא לאשר החזקת מפזר חום.

ראשית, לא נטען דבר בקשר למגבר האסור בהחזקה ולפיכך דין העתירה להידחות ככל שהיא נוגעת למגבר שהוחזק על ידי העותר.

העותר לא הוכיח כי רכש את הרמקולים במרכז המכר וטען כי קיבלם מאסיר שהשתחרר ממאסרו.

העובדה שהרמקולים ניטלו מהעותר לאחר שהחזיק בהם כשנה וחצי אינה עילה להותרם ברשותו.

שירות בתי הסוהר אחראי על שלומם של האסירים המוחזקים במשמורתו הבטוחה.

הוצגו בפני תמונות של רמקולים שנתפסו בחיפושים בבתי הכלא אשר בתוכם הוסלקו דוקרנים וסמים.

לאור האמור, סבורני כי החלטת המשיב הינה החלטה סבירה, אחראית ומוצדקת בהיותה מושתתת על החלטת גורמי הביטחון אצל המשיב.

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ח, 11 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.